

Ասաց.— Իս թագաւուր չըմ ճանչնայ, ամա կ'ասին թագաւուր խալիֆի թոռնիրն ին:

Էսաց.— Տիւ Բաղդասարը գերեզման ընձը շանք տա՛ս:

Էսաց.— Իս չիմ կէրի շանք տայ, թագաւուրու օթախը դէմն իւ Էդիկ էլաւ, կաստ էրաւ¹⁾ թագաւուրը օթախին, կինաց. տեսաւ՝ էն եանէն թագաւուր զինք օթախէն էջաւ տակ. էջաւ տակ, կանգնաւ, իրիչկից էդա մարդուն, շատ վախացաւ, կանչից, էսաց.— Տիւ Բ'նչ մարդ իս՝ իմ օթախը յէնջիւ կան կ'կեսաս:

— Տիւ չը՞ս գիտը իս ինչ մարդ իմ, ՄՆերն իմ, Սասմայ տընէն իմ:

Էսաց.— Հօ— միտք էրաւ զինք, էսաց— մի թըւականը մէչ կայ, Սասմայ տնէն մէկ մարդ տը կեայ էստեղ, էսա քեաղաք մի ձէռնէն առնը: Զինք որ լսաւ էդա խօսքիր, աճդ էրաւ, էսաց.— Քեաղաք քիւ ձեռնէն չըմ խըլը. Բաղդասար, էսաց, մի ազգէն ի, Սասման տնէն ի, էնու գերեզման ընձը շանք կ'տա՛ս:

Շանք իտու. տարաւ էնդեղ,— տեսաւ:

ՄՆեր ձիուց էջաւ բախչի մէչ, գերըզմին էրկրպագութին էտու, աղօթ էրաւ (ինչ աղօթ էրիր ը, ձեռն էլ զարկիր վեար քեարին, տեղ կ'երևայ):

Թագաւուր էսաց.— Էս քեաղաք նստիր իմ, ամա դադարանք²⁾ չունիմ, շատ կ'կեայ վերէս:

Էսաց.— Վճի՛ն ի, կուր կ'կեայ քիւ վերէն:

Էսաց.— Մէկ դիւ³⁾ ը, զինքն էլ չոլախ⁴⁾ ի, մէկ ձեռնէն, — քեառսուն մարդ էլ խիտ:

ՄՆեր էլաւ, ուրբաթ օր ուր քեառսուն դւ առից, կինաց յիտիւ կուպ⁵⁾ դիւուն. էլան, մէկ աւուր ճամբախ կեացին:

Կուպ դիւ էնեց կաւաթ ունէր, մէ ձեռնով զջաղչի քեար կ'թալէր, մէկ աւուր ճամբախ կ'էրթէր. քեանի մ' որ կ'թալէր, ՄՆեր ահանջ չէր էնի. կինաց, խասաւ:

¹⁾ Երեսը դարձրեց դէպի, ուղղուեցաւ: ²⁾ Հանգստութիւն, դադար: ³⁾ Դւ: ⁴⁾ Կաղ: ⁵⁾ Խեղանդամ: